

Протокол

№

гр. София, 24.01.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в публично заседание на 24.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **9842** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл.144 от АПК, на именното повикване в 11:42 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ И. П. И. - редовно уведомен чрез пълномощника си адв. Д. Т., се явява лично. Представява се от АДВ. Д. Т., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - МИНИСТЪР НА КУЛТУРАТА – редовно уведомен, се представява от АДВ. Л., с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, не изпращат представител.

СВИДЕТЕЛИТЕ при режим на довеждане Е. Н. и М. Ц. се явяват.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

АДВ. Л.: Представям заверени копия от документите, които съдът констатира, че на са приложени към описа в предходното съдебно заседание, с копие за другата страна, а именно:

писмо с рег. № 94-00-2280 от 17.11.2022 г., от директора на Дирекция „Административно обслужване и човешки ресурси“ М. Ц. до директора на Дирекция „Правна нормативна дейност и публични предприятия“
заповед № РД 10-74/20.09.2022 г. на министъра на културата
и писмо с рег. № 94002280 от директора на Дирекция „Правна нормативна дейност и публични предприятия“ до директора на Дирекция „Административно обслужване и човешки ресурси“.

АДВ. Т.: Да се приемат преставените копия на документи.

Съдът намира за ОСНОВАТЕЛНО направеното искане за приобщаване към доказателствата по делото на представените от процесуалния представител на ответника, заверени копия на документи, описани в приобщения в предходното съдебно заседание опис, но неприложени към него, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото заверени копия на писмо с рег. № 94-00-2280 от 17.11.2022 г., адресирано до Директора на дирекция „Правна нормативна дейност и публични предприятия“, заповед № РД 10-74/20.09.2022 г. на министъра на културата и писмо рег. № 94002280 с адресат директора на Дирекция „Административно обслужване и човешки ресурси“.

Свидетелката М. Ц. се изведе от залата.

СНЕ СЕ САМОЛИЧНОСТТА на явилата се и допусната до разпит свидетелка Е. Н.:
Е. Х. Н., на 44 г., българка, българска гражданка, с висше образование, работя като адвокат, имам сключен граждански договор с Министерство на културата (МК) като физическо лице, но не съм служител по трудово и/или служебно правоотношение, била съм служител на Министерството на културата от края на 2021 г. м. ноември до м. юли 2022 г., първоначално бях назначена на длъжност „главен секретар“, а впоследствие на длъжност „главен юрисконсулт“ в Правна дирекция, неосъждана, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетелката отговорността по чл. 290, ал. 1 от НК.

СВИДЕТЕЛКАТА Н.: Разбрах това, което ми разясни съда. Ще говоря истината.

Съдът изведе свидетеля М. Ц. извън съдебната зала до провеждането на разпита ѝ.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ КЪМ РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛКАТА Е. Н..

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Л. свидетелката Н. отговори така: Познавам г-н И. П. И., тъй като когато бях главен секретар в Министерството на културата той беше назначен в дирекция „Правно нормативна дейност“. Дойде по линията на мобилност в администрацията на длъжността директор на дирекцията. След това, когато аз бях назначена на длъжност „главен юрисконсулт“, той ми беше директор, защото аз работех в неговата дирекция.

Знам причините за прекратяването на неговото служебно правоотношение, как и по какъв начин се извърши, тъй като министърът на културата, това трябва да го

уточним, след като се разделихме с министъра на културата както ви казах, по взаимно съгласие, малко след това министър М. отново зае длъжността министър на културата и всъщност, тогава проведохме отново разговор с него, и аз сключих граждански договор с Министерството. Идеята беше, че в Министерството на културата имаше идея да се променя Устройствения правилник и да се създаде нова дирекция като се отделят обществените поръчки от Правната дирекция. Това беше стара идея на политическото ръководство на министерството при предходното служебно правителство, която не можахме да реализираме тогава, и всъщност при следващата възможност, която се получи, решихме да я реализираме. След като новият Устройствен правилник мина през Министерски съвет, беше одобрен и обнародван, тогава И. П. беше освободен. Нямахме повече, не съществуваше вече тази дирекция „Правно нормативна дейност“, която той ръководеше до този момент. Вече бяха две дирекции – дирекция „Правна“ и дирекция „Обществени поръчки“.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелката Н. отговори така: Към настоящия момент има две отделни нови дирекции в структурата на Министерството на културата. Съгласно новия Устройствен правилник има дирекция „Правно нормативна дейност и публични предприятия“ и дирекция „Обществени поръчки“. Това са двете дирекции, които съществуват след приемането на новия Устройствен правилник.

Тъй като самото Постановление, с което се приемаше новият Устройствен правилник, беше обнародвано по-късно през ден, в момента, в който беше обнародвано, аз лично му занесох заповедта за освобождаване. Чакахме го по-дълго време, за да му връчим заповедта, тъй като не си беше в кабинета. Явно беше излязъл навън в обедна почивка. Когато се върна и аз му предадох заповедта, той я прочете и каза, че иска лично министърът да му я връчи. Беше резонно искане. Аз казах, че не зная дали и кога може да бъде приет от министъра. Когато влязохме при министъра малко по-късно в кабинета бяхме аз, министърът и г-н И. П.. Връчихме му заповедта, като му отправихме и предложение да заеме длъжността „главен юрисконсулт“ в дирекция „Правно нормативна дейност“.

Връчихме му заповедта за освобождаване, за прекратяване на служебното му правоотношение, като основанието за издаване на заповедта е новият Устройствен правилник и създадените две нови дирекции.

Не мога да отговоря на въпроса дали към този момент е имало утвърдено от министъра щатно длъжностно разписание, което да е съобразно с новия Устройствен правилник.

Знам, че има такова нещо, че следва да се изготвят и нови типови длъжностни характеристики, които да са съобразени с новата структура и длъжностите в Устройствения правилник, със сигурност е имало изготвено щатно разписание, но те не са минали през мен и не мога да кажа кога е станало това.

Основанието за освобождаване на г-н И. П. в заповедта за прекратяване на служебното му правоотношение беше новия Устройствен правилник, който е изготвен и е влязъл в сила с обнародваното Постановление на Министерски съвет. Мисля, че това беше основанието по Закона за държавния служител, но все пак е минало много време и не мога да кажа със сигурност.

В същия момент, в който връчихме заповедта на господин И. П., докато го чакахме да си подпише заповедта, му казахме, че не се разделяме с него, а го каним да заеме длъжността „главен юрисконсулт“ в новата дирекция „Обществени поръчки“, но той

отказа.

Относно това дали следва да се прекрати служебното правоотношение, ако лицето приеме да заеме предложената му друга длъжност, нали се приема, че се прекратява служебното правоотношение, когато е назначен на друга длъжност. Вижте, всичко беше въпрос на разговор. Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение може да беше подготвена, но той (господин И. П.) не я беше подписал, а ако той се беше съгласил да заеме длъжността, която му се предлагаше, щяхме да помислим как да го преназначим на тази длъжност – „главен юрисконсулт“, при положение, че ние нямаме такова задължение да му предлагаме друга длъжност. Не следва, че за да бъде преназначен, той трябва най-напред да бъде освободен от заеманата до този момент длъжност.

При положение, че се създава още една структура и има две отделни нови дирекции, той реално директор на коя дирекция се явява?! Създават се две отделни дирекции. Тази дирекция, която той оглавяваше спира да съществува в стария си вид в който е била. Има и промяна във функциите. Просто двете дирекции са съвсем различни от тази, която е била преди това.

Да, към онзи момент най-вероятно е имало утвърдена документация, типови длъжностни характеристики, с професионални компетентности за предвидените длъжности в тези две дирекции, но физически това нещо като документация не е минало през мен. Процедурата е такава и тя задължително трябва да се спазва.

Когато министърът направи предложението на г-н И. П. да заеме друга длъжност, разговорът ни с господин И. П. беше само устен. Документи относно предложената му за заемане нова длъжност бяха изготвени, но не му се връчиха. Ние очаквахме да се съгласи, но нова длъжностна характеристика, и изобщо документацията не му беше връчена в този момент. Ние не сме длъжни, как да ви кажа, да му предлагаме да бъде преназначен в другата дирекция.

При положение, че господин И. П. е бил директор на дирекция „Обществени поръчки и управление на собствеността в МВР“ се предполага, че дейността, свързана с обществените поръчки му е позната. Самата дирекция „Обществени поръчки“ се занимава единствено и само с провеждането на обществени поръчки. Да, съгласна съм, че трябва да се връчи и длъжностна характеристика при подписване на заповед за преназначаване на новата предложена му длъжност. Зная, че длъжностна характеристика трябва да се връчи, но тъй като разговорите бяха устни и се предполага, че това са предложения наистина без да влизам във фактология, се предполага, че е той от предишния си опит е наясно с функционалните задължения на длъжността, която му беше предложена.

Към онзи момент и в близко време след това длъжността „директор на дирекция „Обществени поръчки“ не беше заета. Тя мина през конкурс. Сега в момента директор на дирекция „Правна“, в момента е М. К.. Тя не беше назначена в същия ден, в който беше прекратено служебното правоотношение на г-н П.. Мисля, че не беше в същия ден. Тя е назначена като временно изпълняваща длъжността.

АДВ. Л.: Нямам въпроси към свидетелката.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Т. свидетелката Н. отговори така: Относно връчването на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на господин И. П., пак ви казвам, тя беше връчена от министъра, тъй като бяхме и тримата в кабинета му. Аз

бях свидетел на връчването на заповедта. Аз първо му занесох на г-н П. заповедта за прекратяване на служебното правоотношение в неговия кабинет, той поиска да я прочете, запозна се много добре с нея и след това каза, че иска среща с министъра и няма да я подпише преди това. Казах му: „Добре, ще трябва само да изчакаме.“. Сега, дали е имало нещо друго към заповедта, не мога да се сетя, просто не мога да се сетя и тогава, всъщност, влязохме вътре при министъра, и заповедта му беше връчена. Той се подписа, дори написа саморъчно часа, в който му беше връчена, тъй като беше много важно за това че Постановлението на Министерския съвет беше обнародвано някъде по обяд реално и беше важно да се напише и часът, защото той е работил през това време.

Когато занесох заповедта на господин И. П. не бях сама. Мисля, че тогава заедно с мен дойде и С. Т. - един от съветниците на министъра. Той също мисля, че дойде тогава, но всъщност, аз като я занесох в кабинета му, тогава когато г-н П. се беше върнал, мисля, че бях сама, нещо такова, ще ви излъжа. Знам, че аз му я занесох, а дали и С. Т. е дошъл по-късно или е дошъл заедно с мен, този момент ми се губи, но реално аз държах заповедта. Той се запозна човека, прочете я. Каза, че не е мислел, че така сме щели да се разделим и очаквал да му се предложи нещо друго, но както и да е.

Относно самото предложение за другата длъжност, то е малко неотнормено, но аз съм длъжна да кажа – всъщност, идеята беше ние да го направим „главен юрисконсулт“, той да се съгласи да стане главен юрисконсулт в дирекция „Обществени поръчки“ и след това да бъде командирован за 4 (четири) години да изпълнява длъжността „директор“ на тази дирекция „Обществени поръчки“, защото, всъщност, още когато бях главен секретар, с него имахме такива разговори по повод подготвянето на този нов Устройствен правилник, който както ви казах искахме да реализираме още при предходното служебно правителство, но тогава не успяхме. Тогава, той много искаше да стане директор при нас в Министерството на културата. И така и дойде по мобилност. Разговаряхме за някакви възможности и тогава, всъщност, му казах за нашата идея, как трябва да променим структурата и длъжностите на администрацията в Министерството и че обществените поръчки ще станат нова дирекция. При този разговор той каза, че иска, каза - „Да, добре.“.

Това е неотнормено, но просто го разказвам, защото, нали, тези неща трябва да се знаят и всъщност, ние тогава така искахме да го направим, да стане главен юрисконсулт и след това да го преназначим като директор на дирекцията, но той толкова категорично отказа, че въобще не стана на въпрос за тези ни по-далечни намерения.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелката Н. отговори така: Ние тогава първоначално му предложихме да заеме изпълнителска длъжност в новосъздадената дирекция, тъй като искахме просто да мине определен период от време, дори и да е месец, два, три и след това да бъде преназначен като директор. Това беше. Не искам да влизам повече в подробности, но в общи линии това ни беше евентуално проекцията, която да реализираме. Това е неотнормено към предмета, но тези неща трябва да се знаят.

На господин И. П. му предложихме длъжността „главен юрисконсулт“ в дирекция „Обществени поръчки“. Исках просто да кажа какви ни бяха идеите, но това е неотнормено. Както и да е.

АДВ. Т.: Нямам въпроси.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ: Нямам въпроси.

АДВ. Л.: Нямам въпроси.

Съдът със съгласието на страните освободи свидетелката Н. от съдебната зала.
В залата се въведе свидетелката М. Ц..

СНЕ СЕ САМОЛИЧНОСТТА на свидетелката Ц.:

М. С. Ц., на 43 години, българка българска гражданка, омъжена, висше образование, неосъждана, служител съм на Министерство на културата, изпълнявам длъжността „директор на Дирекция „Административно обслужване и човешки ресурси“, без дела и родства със страните.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетелката отговорността по чл. 290, ал. 1 НК.

СВИДЕТЕЛЯТ Ц.: Разбрах това, което ми разясни съда. Ще говоря истината.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ КЪМ РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛКАТА М. Ц..

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Т. свидетелката Ц. отговори така:

Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на господин И. П. му беше връчена от служител от отдел „Човешки ресурси“, по спомен С. К., която е старши експерт в дирекция „Административно обслужване и човешки ресурси“. Говоря по спомен, не съм сигурна.

Като ден, заповедта е регистрирана на 23-ти, но кога е изготвена, не мога да си спомня.

Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на господин И. П., всъщност, аз я взех след като изчакахме да бъде публикувано в „Държавен вестник“ Постановлението на МС за изменение и допълнение на Устройствения правилник на Министерството на културата. Потърсихме господин П., за да му бъде връчена заповедта. Същият беше извън сградата на Министерството. Някъде около обяд мисля, че го потърсихме. Беше извън Министерството на културата и затова около 15.00 часа заедно с господин С. Т., служител на Министерството и с госпожа Е. Н. посетихме отново кабинета на господин П., с цел да му бъде връчена заповедта за прекратяване на служебното му правоотношение, която към този момент беше подписана от министъра и регистрирана в системата. Основанието за прекратяване на служебното правоотношение, посочено в заповедта беше съкращаване на длъжността, която заема - по чл. 106 от Закона за държавния служител.

Длъжностни характеристики във връзка с новия Устройствен правилник са създадени, да. Те са утвърдени с дата 23.09.2022 г., когато е обнародвано Постановлението на МС за изменение на Устройствения правилник.

Относно това дали ми е известно да е съставян някакъв друг писмен документ във връзка с промяната на служебното правоотношение на господин П. – да, известно ми е. Съставихме предложение за преназначаването на господин П. на длъжността „главен юрисконсулт“ в Дирекция „Обществени поръчки“ заедно със заповед за преназначаване.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелката Ц. отговори така: Дали на него са му известни тези документи относно преназначаването на друга длъжност, ами той е тук, да каже дали ги е виждал. Ние сме ги предоставили на министъра подготвени заедно със заповедта за прекратяване на служебното му правоотношение. Документите бяха изготвени и са предоставени в кабинета

на министъра, на вниманието на министъра, ако ме питате дали са били у нас тогава когато отидохме да потърсим г-н П., за да му връчим заповедта за прекратяване на служебното правоотношение – не, не бяха, но са представени заедно с тази заповед за подпис в кабинета на министъра. Те са изготвени и са представени на министъра, но не ми е известно дали са връчвани на господин П..

АДВ. Т.: Нямам повече въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Л. свидетелката Ц. отговори така: Когато отидохме в кабинета на господин П., той не подписа заповедта веднага. Много внимателно се запозна със съдържанието на заповедта, провери дори правното основание, въз основа на което е издадена и заяви, че ще я подпише едва след като се срещне с министъра на културата, като заповедта остана в неговите ръце, всички екземпляри.

Тази заповед, подписана от господин П., за съхранение в неговото лично досие, се върна при мен подписана някъде около 16:30 часа на 23-ти септември. Не мога да си спомня кой ми я върна, може би госпожа Н.. Заповедта беше подписана, с отбелязване на съответния час.

АДВ. Л.: Нямам повече въпроси.

НА ВЪПРОС СЪДА свидетелката Ц. отговори така: Изведена заповед означава, че е подписана от министъра. Първо се подписва от министъра и след това тя се регистрира в деловодната система „Човешки ресурси“, т. е. извежда се деловодно.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ: Аз имам един въпрос: Вие сте директор на „Човешки ресурси“, ако бях подписал заповедта когато дойдохте с другите двама колеги в моя кабинет, какви са правните последици от подписването на заповедта ?

АДВ. Л.: Възражявам на този въпрос.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ: Защото има два варианта когато ми я връчат. Нямам други въпроси.

СВИДЕТЕЛКАТА Ц.: Правните последици са прекратяване на служебното правоотношение.

АДВ. Т.: Нямам въпроси.

АДВ. Л.: Нямам въпроси.

Съдът освободи свидетелката Ц. от съдебната зала със съгласието на страните.

СТРАНИТЕ (поотделно): Няма да сочим други доказателства. Нямаме други доказателствени искания.

С оглед становищата на страните, СЪДЪТ НАМИРА, че спорът е изяснен от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. Т.: Моля да уважите жалбата ни по изложените в нея подробни съображения и да ни дадете срок, в който да представим допълнителни писмени бележки. Както сме заявили и в жалбата си, тя е издадена в нарушение на материалния закон. Тя е издадена и в нарушение на целта на закона.

Моля да ни присъдите и направените разноски в тази съдебна инстанция, за което представям списък с препис за ответника.

Моля да ми предоставите срок, за да изложа подробни съображения в писмени бележки, ако може да е поне 10 дни.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ: Придържам се към становището на адвоката ми.

АДВ. Л.: Моля да отхвърлите депозираната жалба. Считам същата за неправилна и неоснователна. Моля за срок за депозиране на подробни писмени съображения в писмени бележки.

Моля да ни присъдите направените разноски в настоящото съдебно заседание. Представям списък с препис за ответната страна.

Правя възражение срещу претендирания размер на разноските от жалбоподателя. Считам, че са прекомерно завишени.

АДВ. Т.: Възразявам на направеното възражение.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВЯ 14-дневен срок на страните за депозиране на писмени бележки.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12:20 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: